

Zamyslenia na týždeň po 6. nedeli po Svätej Trojici

Utorok 10. júla 2018

Piesne: ES č. 441, 293

Text: 1M 35, 1 – 5a. 9 – 15

„1Potom riekol Boh Jákobovi: Vyber sa a choď do Bételu, ktorý sa ti zjavil, keď si utekal pred svojim bratom Ézavom. 2Vtedy Jákob povedal svojim domácim i všetkým, ktorí boli s ním: Odstráňte cudzích bohov, ktorých máte so sebou, očistite sa a preoblečte si šaty. 3Potom sa vyberieme a pôjdeme do Bételu; tam urobím oltár Bohu, ktorý ma vyslyšal v deň môjho súženia, keď som bol na svojej ceste. 4Vtedy odovzdali Jákobovi všetkých cudzích bohov, ktorých mali pri sebe, ako aj krúžky, čo mali v ušiach, a Jákob ich zakopal pod dubom, ktorý je pri Sícheme. 5Keď sa pohli, strach pred Bohom zachvátil okolité mestá

9A Boh sa opäť zjavil Jákobovi, keď prichádzal z Paddán-Aramu, a požehnal ho. 10I riekol mu Boh: Tvoje meno je Jákob, nebudeš sa už volať Jákobom, ale Izrael bude meno tvoje. Vtedy ho nazval Izraelom. 11Potom mu riekol Boh: Ja som Boh všemohúci; rozplod' sa a rozmnož, nech povstane z teba národ, ba zbor národov, i králi nech vzídu z tvojich bedier. 12A zem, čo som dal Abrahámovi a Izákovi, dám tebe, a dám tú zem aj tvojmu potomstvu po tebe. 13Potom sa Boh vzniesol od neho z miesta, na ktorom s ním hovoril. 14Jákob postavil posvätný stĺp na miesto, kde hovoril s Ním, kamenný stĺp, obetoval na ňom uliatbu a polial ho olejom. 15I pomenoval Jákob miesto, na ktorom s ním Boh hovoril, Bételom.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Jákob sa po získaní požehnania od otca Izáka usadil pri meste Síchem. Zabudol na sľub, ktorý dal Hospodinovi, keď sa mu zjavil v Bételi, že tu postaví Boží dom a bude mu slúžiť (1M 28, 20 – 22). Namiesto návratu do Bételu sa usádza pri meste Síchem v pohanskej krajine, na mieste Sukkót (stánky). Miesto splnenia sľubu o stavbe Božieho domu v Bételi sa v Sukkóte uspokojuje so stavbou oltára. Jákob zabúda na sľuby, ktoré dal Hospodinovi. Hospodin nezabúda. Zasahuje. Prehovára k Jákobovi, ktorý sa odchýlil z pravej cesty tvrdou rečou rodinnej katastrofy. Uvedomuje si, že celá rodina, najmä on sám je na vine. Jákob tak v pokání kapituluje. Zaťažený hanbou, zlomený strachom a úplne zbavený nádeje na priazeň okolitých národov je znovu pripravený počuť Boží hlas. Tu zasahuje Hospodin, ktorého hlas Jákob v Sukkóte dosiaľ nepočul. „Choď do Bételu, bývaj tam...“ Si zbadačený, modlíš sa, máš aj oltár, no nežiješ na pravom mieste... Bétel mal Jákobovi sprostredkovať Božiu prítomnosť. To bolo miesto, ktoré malo byť jeho domovom. Správy o pobúrení okolitých národov, ktoré

sa búria a chystajú sa potrestať votrelca – Jákoba, dávajú Božiemu hlasu za pravdu. Svoj život zrazu vidí v novom svetle Božieho hlasu. A preto nielen vyznáva, ale i koná. „Ísť do Bételu“ znamená úplný nárok Boha na celý jeho i náš život. Božia svätosť vylučuje akýchkoľvek iných bohov. Preto vyzýva celú rodinu, aby odstránili všetkých cudzích bohov. Hovorí: ženy moje a deti – rozhodol som sa pre dôslednú zmenu od základu. Rodina sa má zbaviť toho, na čo si zvykla, čo jej bolo milé, vzácne. Ideme tam, kde náš Boh prebýva, kde k nám chce znovu hovoriť. Jákovova rozhodnosť sa vracia. Ozajstná horlivosť má strhujúci účinok pre celé okolie. Boží ľud sa rozchádza so starou minulosťou aj s povrchnou zbožnosťou. Pochováva starú minulosť a veci, ktoré ju prezentujú. Pohreb pod dubom v Sícheme sa stáva pre celú rodinu novým začiatkom. Vidíme tu obraz nášho krstu: náš starý človek je s Kristom pochovaný, vzkriesený je nový. Nový človek je povolaný žiť novým životom v Kristovi (R 6, 3 – 6). V pokání zobliekame starého človeka a obliekame nového (Ef 4, 20 – 24. 6, 13 – 17). Jákob odchádza do Bételu (v prekl. Boží dom), kde je premenovaný na Izraela. Hospodin mu znova zaslúbuje krajinu. K podobnej obnove a poslušnosti sme povolaní i my, ktorí sme pokrstení v Ježiša Krista. Amen.

Modlitba:

Hospodine, chválime Ťa, že si sa aj nám zjavil a dal poznať. Ty často i nás ako Jákoba zastavuješ a napomínaš ťažkosťami života. Prosíme, daj nám milosť, aby sme Tvoje konanie pri nás poznávali, svoje hriechy a neprávosti ľutovali, obrátili sa k Tebe a svoj život polepšili. Neopušť nás, aby sme nezhynuli vo svojich hriechoch a žiadostiach. Uč nás žiť denne v láske k Tebe, k našim najbližším i všetkým ľuďom, aby sme len Tebe slúžili, a tak došli spasenia a stretnutia s Tebou. Amen.

Mgr. Milan Jurík, PhD., prodekan a pedagóg na Katedre praktickej teológie na Evanjelickej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave